

3 septembrie – 9 septembrie

Așteptarea cu răbdare

Textul de memorat: „*Roadă Duhului, dimpotrivă, este [...] îndelunga răbdare [...]*” (Galateni 5:22)

Oamenii de știință au făcut un experiment cu bezele și copii de patru ani. Un cercetător îi spunea fiecărui copil că putea mânca pe loc doar o bezea, dar, dacă aștepta până când cercetătorul se întorcea de unde avea să plece, copilul avea să primească două bezele. Unii dintre copii au înfulecat bezeaua imediat ce a plecat adultul; alții au așteptat. Diferențele au fost notate, iar cercetătorii i-au urmărit pe acești copii până la anii adolescenței. Cei care așteptaseră s-au dovedit mai bine adaptați și elevi mai buni și mai încrezători decât cei care nu așteptaseră. Răbdarea pare să fi fost un indiciu al unei trăsături superioare, ceva mai important în caracterul uman. Prin urmare, nu e de mirare că Domnul ne spune să cultivăm răbdarea.

Săptămâna aceasta vom analiza ce s-ar putea afla în spatele celui mai chinător dintre toate focurile: focul așteptării.

De înțeles: De ce uneori trebuie să așteptăm foarte mult pentru unele lucruri? Ce putem învăța despre răbdare când ne aflăm în creuzetul încercării?

Duminică, 4 septembrie – Dumnezeuul răbdării

1. Citește Romani 15:4,5. Ce mesaj ne transmit aceste versete?

De obicei nu avem răbdare când vine vorba de lucrurile pe care ni le dorim sau care ne-au fost promise. De cele mai multe ori suntem mulțumiți doar atunci când obținem ceea ce dorim cu ardoare. Și, fiindcă rareori obținem ce vrem atunci când vrem, de multe ori ajungem agitați și nerăbdători. Cu o astfel de stare este aproape imposibil să ne păstrăm pacea și încrederea în Dumnezeu.

Așteptarea este dureroasă prin definiție. În ebraică, unul dintre termenii traduși cu „a aștepta cu răbdare” sau „a nădăjdui” (Psalmii 37:7, BTF, VBC) provine dintr-un cuvânt ce poate fi tradus cu „a fi foarte chinat/a se chinui mult”, „a se zbate”, „a tremura”, „a fi rănit”, „a fi mâhnit”. Deprinderea răbdării nu este un proces ușor; uneori este esența a ceea ce înseamnă a trece prin focul încercării.

2. Ce ne spun versetele de mai jos? Unde duce răbdarea? Psalmii 27:14; Psalmii 37:7; Romani 5:3-5

În timp ce așteptăm, ne putem concentra fie pe lucrurile pe care le așteptăm, fie pe Cel care ține acele lucruri în mâinile Sale. Diferența o face nu atât de mult timpul, îndelungat sau nu, de așteptare, ci atitudinea pe care o avem în timp ce așteptăm. Dacă ne încredem în Domnul, dacă am așezat viața în mâinile Lui, dacă ne-am supus Lui voința noastră, atunci putem avea încredere că El va face ce este cel mai bine pentru noi *atunci* când este cel mai bine pentru noi, oricât de greu de crezut ar fi uneori.

Tu ce anume aștepți cu disperare? Cum poți învăța să te lași cu totul în seama lui Dumnezeu și a momentului ales de El? Roagă-te să ai o atitudine de încredere și supunere totală față de Domnul.

Luni, 5 septembrie – La momentul ales de El

3. Ce ne spun versetele de mai jos despre momentul perfect din perspectiva lui Dumnezeu? Romani 5:6; Galateni 4:4

Pavel ne spune că Isus a venit să moară pentru noi exact „la vremea convenită”. Dar Pavel nu ne spune *de ce* a fost acela momentul perfect. Este foarte ușor să citești aceste versete și să te întrebi: De ce Isus a așteptat mii de ani înainte să vină pe pământ ca să trateze problema păcatului - nu a înțeles universul că păcatul era ceva foarte rău cu mult înainte de momentul acela? Ne-am putea întreba de ce Isus întârzie să vină și a doua oară. Și ne-am mai putea întreba și de ce Domnul întârzie atât de mult cu răspunsul la rugăciunile noastre.

4. Gândește-te, de exemplu, la profeția celor 70 de săptămâni, din Daniel 9:24-27, o profeție despre Isus ca Mesia. Cât de lungă a fost această perioadă? Ce îți spune ea despre nevoia de a aștepta răspunsul de la Dumnezeu la vremea Lui, chiar dacă pare că durează foarte mult?

Există multe și importante motive spirituale pentru așteptare. În primul rând, așteptarea ne poate reorienta atenția de la „lucruri” la Dumnezeu Însuși. În al doilea rând, așteptarea ne permite să ne formăm o imagine mai clară despre propriile motive și dorințe. În al treilea rând, așteptarea dezvoltă perseverența - tăria spirituală. În al patrulea rând, așteptarea reprezintă oportunitatea de a dezvolta calități spirituale, precum credința și încrederea. În al cincilea rând, așteptarea Îi permite lui Dumnezeu să așeze alte piese în puzzle-ul imaginii de ansamblu. În al șaselea rând, s-ar putea să nu știm niciodată motivul pentru care așteptăm, prin urmare, învățăm să trăim prin credință. Ce alte motive îți mai vin în minte?

Ce exemple găsești în Biblie cu Dumnezeu făcând anumite lucruri la momentul ales de El, care te ajută să ai încredere că El va face și pentru tine ce e bine la timpul ideal ales de El? (De exemplu, Avraam și Sara și promisiunea unui fiu). În același timp întreabă-te: Ce anume din ce fac eu amână răspunsul la o rugăciune ce ar fi putut primi răspuns cu mult timp în urmă?

Marti, 6 septembrie – David: un exemplu de așteptare

În 1 Samuel 16:1-13 îl vedem pe tânărul David uns împărat de către Samuel. Dar drumul a fost lung de la pășunile tatălui său Isai până la tronul din Ierusalim. Nu încapă îndoială că uneori David s-a simțit ca în dogoarea unui cuptor.

În primă fază, David este chemat să cânte la instrument pentru a liniști sufletul tulburat al lui Saul (1 Samuel 16). Mai târziu devine eroul lui Israel atunci când îl ucide pe Goliat (1 Samuel 17). După aceea urmează o perioadă lungă în care David fuge să-și salveze viața. Atât Saul, cât și fiul său Ionatan știu că David este menit să fie următorul împărat (1 Samuel 23:17; 24:20). Dar David nu face nimic pentru a grăbi împlinirea a ceea ce fusese pus deoparte pentru el de Dumnezeu. De fapt, pare să facă opusul. Chiar și când Saul încearcă să-l omoare, iar David îi taie o bucată din manta, „inima îi bătea, pentru că tăiasse colțul hainei lui Saul” (1 Samuel 24:5). Când Saul încearcă din nou să-l omoare, David refuză să-l omoare la rândul lui pe Saul, când are ocazia (1 Samuel 26:7-11).

5. Citește 1 Samuel 26:1-11. De ce David refuză să-l omoare pe Saul? Ce principii învățăm de aici despre modul în care Dumnezeu Își împlinește planurile în viața noastră?

6. Citește acum 1 Samuel 26:12-25. Ce efect a avut asupra lui Saul refuzul lui David de a-l omorî? Ce învățăm de aici despre avantajele așteptării intervenției lui Dumnezeu?

Analizând traseul lui David spre tron, probabil că l-am putea rezuma așa: nu pune mâna pe ceea ce Dumnezeu nu ți-a dat încă! Darurile lui Dumnezeu sunt întotdeauna cel mai binevenite din mâna Sa și la vremea Sa. Pentru aceasta e posibil să fie nevoie de o așteptare foarte lungă. Germenii de fasole cresc efectiv în decurs de ore, în timp ce un stejar are nevoie de mulți ani. Dar, atunci când vânturile puternice vor bate, stejarul nu va fi dezlădăcinat.

Gândește-te cât de ușor i-ar fi fost lui David să justifice uciderea lui Saul. (La urma urmei, lui David i se spusese că tronul va fi al lui, iar Saul era oricum un om rău). Dar faptele lui David transmit adevărata credință în Dumnezeu. Ce înveți din exemplul lui în legătură cu ceea ce aștepti tu să se întâmple?

Miercuri, 7 septembrie – Ilie: problema pripirii

Momentul adevărului de pe muntele Carmel trecuse (1 Împărați 18). Focul coborâse din cer, tot poporul îl recunoscuse pe adevăratul Dumnezeu, iar profeții mincinoși fuseseră omorâți. Dumnezeu fusese răzbunat. Ai crede că Ilie progresase în ce privește tăria spirituală, dar deodată el aude ceva ce îl sperie atât de tare încât vrea să moară. Citește episodul din 1 Împărați 19:1-9. Ultimele cuvinte din acest pasaj sunt îngrijorătoare: „Și cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: «Ce faci tu aici, Ilie?»” (1 Împărați 19:9). În mod evident, frica îl determinase pe Ilie să fugă și să ajungă undeva unde nu trebuia.

7. După o asemenea intervenție impresionantă din partea Domnului pe muntele Carmel, Ilie ar fi trebuit să fie plin de credință și încredere; în schimb, el fuge să-și salveze viața. Ce lecții putem învăța din acest exemplu greșit?

Acest episod ilustrează un lucru important: când ne pripim, ne impacientăm sau ne precipităm, putem ajunge foarte ușor unde nu trebuie. Pe Ilie, frica l-a făcut să se simtă copleșit și să fugă în deșert, dorindu-și să nu se fi născut niciodată. Dar sunt și alte lucruri care ne determină să fugim în afara planului lui Dumnezeu pentru noi.

8. Ce i-a determinat pe cei din textele de mai jos să se îndepărteze de voința lui Dumnezeu?

Geneza 16:1-3

Numeri 20:10-12

Judecătorii 14:1-3

Matei 20:20,21

Luca 9:52-56

Faptele 9:1

Cât de ușor este ca din ambiție, furie, înflăcărare, lipsa credinței sau un presupus zel pentru Domnul să ne îndreptăm spre un loc în care nu ar trebui să fim! Nimeni nu este imun la acest pericol. Secretul este să cultivăm o credință plină de încredere în bunătatea și mila lui Dumnezeu, despre care știm că ne iubește și ne vrea binele suprem. Acest lucru nu se întâmplă automat. Da, credința este un dar, dar este un dar care trebuie cultivat, îngrijit și ocrotit cu ferve.

Joi, 8 septembrie – Lecția desfătării în Domnul

Psalmul 37 conține o minunată promisiune. Imaginează-ți că primești tot ce ți-ai dorit vreodată. Dar obținerea a tot ce ne dorește inima presupune să avem o inimă care este încântată de Domnul. Așadar, ce înseamnă expresia: „Domnul să-ți fie desfătarea”?

Citește Psalmii 37:1-11. Contextul celor afirmate în versetul 4 este probabil surprinzător. David scrie ce înseamnă să fii înconjurat de oameni care acționează împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui. Când oamenii acționează împotriva noastră, adesea reacția naturală este să ne înfuriem sau să ne îndreptăm. Dar David îndeamnă la altceva.

9. Care este sfatul lui David pentru cei aflați în această situație?

Psalmii 37:1

Psalmii 37:5

Psalmii 37:7

Psalmii 37:8

10. Recitește Psalmii 37:4. Date fiind versetele evidențiate mai sus, ce înseamnă ca „Domnul să-ți fie desfătarea”?

David repetă în diferite moduri ideea încrederii în Domnul. Ai încredere că El va acționa! Nu te supăra, pentru că Dumnezeu este Dumnezeul tău și El acționează în favoarea ta - chiar în clipa de față! Nu trebuie să iei situația în propriile mâini și să încerci să rezolvi lucrurile de unul singur. Tatăl tău din ceruri se ocupă de tot. Încrede-te în El! Încrede-te pe deplin în El!

În acest context scrie David despre satisfacția, încântarea și delectarea în Domnul. A ne desfăta în Domnul înseamnă a trăi într-o stare de încredere perfectă. Nimic nu ne poate tulbura pacea, pentru că Dumnezeu este aici și este la lucru. Îl putem lăuda, ne putem chiar bucura, pentru că nimeni nu Îl poate depăși pe Dumnezeul nostru. Când învățăm să facem aceste lucruri vom primi cu adevărat ce ne dorește inima, fiindcă vom primi ceea ce Tatăl nostru iubitor ne oferă, la momentul cel mai benefic pentru noi și pentru Împărăția Lui.

Cum poți învăța să te delectezi în Domnul sau „Domnul să-ți fie desfătarea”? Roagă-te ca încântarea în El să devină o realitate în viața ta.

Vineri, 9 septembrie

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, capitolul 62

Planul lui Dumnezeu pentru noi ar putea cere din partea noastră multă așteptare, iar acest lucru ne poate într-adevăr pune pe jar. Vom ajunge să învățăm răbdarea dacă ne vom concentra pe persoana lui Dumnezeu și vom avea încredere că El acționează în favoarea noastră. Există multe motive de așteptare și toate au în vedere împlinirea planurilor lui Dumnezeu pentru noi și pentru Împărăția Sa. Putem pierde multe dacă ne precipităm și I-o luăm înainte lui Dumnezeu, dar putem obține multe dacă ne menținem o atitudine de încredere și încântare în El.

Dumnezeu cântărește și măsoară fiecare încercare. „Și din pricina aceasta sufăr aceste lucruri, dar nu mi-e rușine, căci știu în cine am crezut. Și sunt încredințat că El are putere să păzească ce I-am încredințat până în ziua aceea” (2 Timotei 1:12). Dacă ne educăm mintea și sufletul să avem mai multă credință, mai multă dragoste, o răbdare mai mare și o încredere desăvârșită în Tatăl nostru ceresc, vom avea mai multă pace și fericire zi de zi, pe măsură ce trecem prin luptele acestei vieți.

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA *RUGĂCIUNEA*

Biblia: Judecătorii 16 - Rut 1;

1. Ce ocupație avea Samson în temniță?
2. Câți luptători de elită puteau să ochească un fir de păr cu praștia?
3. Pentru ce au fost răpite fetele care jucau la Silo?
4. Cu ce ocazie s-au spus cuvintele: „Sunt mult mai amărâtă decât voi”?

Ellen G. White, *Rugăciunea*, capitolul 2 (de la paragraful „Să evităm neglijarea rugăciunii”)

5. Ce să facem dacă vrem să fim pregătiți pentru lucrarea pe care Dumnezeu dorește să ne-o încredințeze?